

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.322/2016/6. szám

A Szegedi Ítéltábla a **felszámolószervezet neve**. felszámoló (**székhelye**, felszámolóbiztos: **felszámolóbiztos neve**) által meghatalmazott dr. Lakatos Jenő ügyvéd által képviselt **felperes neve Kft. „f.a.” felperes székhelye** szám alatti székhelyű felperesnek - **felszámolószervezet 2. neve**. felszámoló (**felszámoló 2. székhelye.**, felszámolóbiztos: **felszámolóbiztos 2. neve**) által képviselt **I. rendű alperes neve Kft. „f.a.”** I.rendű alperes címe szám alatti székhelyű I. rendű, dr. Palánki Zsolt ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve** II.rendű alperes címe szám alatti lakos II. rendű, **III. rendű alperes neve Kft.** III.rendű alperes címeszám alatti székhelyű III. rendű, **IV.rendű alperes neve** VI.rendű alperes címe szám alatti székhelyű IV. rendű, dr. Maklári Szabolcs ügyvéd által képviselt **V.rendű alperes neve** **V. rendű alperes címe** szám alatti lakos V. rendű, dr. Tóta Áron ügyvéd által képviselt **VI.rendű alperes neve** **VI. rendű alperes címe** szám alatti lakos VI. rendű, Dr. Maklári Szabolcs ügyvéd által képviselt, **VII.rendű alperes neve** **VII. rendű alperes címe** szám alatti lakos VII. rendű, dr. Imre Márton ügyvéd által képviselt **VIII.rendű alperes neve** **VIII. rendű alperes címe** szám alatti székhelyű VIII. rendű, **IX. rendű alperes neve** **IX rendű alperes székhelye** szám alatti székhelyű IX. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása és egyéb követelések iránt indult perében a Szegedi Törvényszék 2016. július 1. napján kelt 6.G.40.091/2014/113. sorszámú ítélete ellen a VIII. rendű alperes által 114. és 117. sorszám alatt benyújtott fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

R É S Z Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részítéletnek tekinti**, annak nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit az alábbiak szerint **megváltoztatja**.

A VIII. rendű alperesre vonatkozóan ingókiadási kötelezettségeket előíró rendelkezést mellőzi, egyúttal az elsőfokú ítélet rendelkező része 1., 2., 4. pontjaiban megjelölt ingóságoknak a IX. rendű alperest terhelő, a felperes javára történő kiadási kötelezettség tekintetében VIII. rendű alperest tűrésre kötelezi.

Mellőzi a VIII. rendű alperes elsőfokú perköltség fizetésre kötelezését.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, valamint a VIII. rendű alperest, hogy külön felhívásra fizessenek meg az államnak személyenként 24.000-24.000,- (Huszonnégyezer-Huszonnégyezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

A felperes és a VIII. rendű alperes további másodfokú eljárási költségeiket maguk viselik.

Utasítja az elsőfokú bíróságot, hogy az ítélettel el nem bírált 6 darab gépjármű vonatkozásában előterjesztett keresetet bírálja el.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A **A... Kft. (Cg.....)** - felperes - 2003. december 9. napján került bejegyzésre a cégnyilvántartásba, főtevékenysége saját tulajdonú ingatlan adásvétele. Ügyvezetője 2003. december 9. napjától 2009. november 11. napjáig, majd 2009. november 23. napjától 2011. február 9. napjáig II.rendű alperes neve (II. rendű alperes) volt. A felperesi cég tagja volt 2003. december 9-től 2005. szeptember 4. napjáig II.rendű alperes neve 2007. január 19-től 2007. február 15. napjáig a **X... S.A. ország 1. neve-i** cég. A jelenlegi tagok **személy 1. neve**, illetve 2009. szeptember 7. napjától a **Y... s.r.o. Y.nemzetiségű** cég, kézbesítési megbízottja **személy 2. neve**. A Csongrád Megyei Bíróság 11.Fpk.06-10-000765/13. sorszám alatti végzésével megállapította a felperes, mint adós fizetéseképtelenségét és elrendelte a felszámolás főeljáráskénti lefolytatását. A felszámolás kezdő időpontja 2011. február 9. napja. A felszámolás elrendelésére a **B... Kft.** a Csongrád Megyei Bírósághoz 2010. szeptember 13. napján benyújtott kérelme alapján került sor.

A **I. rendű alperes neve Kft. (Cg.....)** - I. rendű alperes - 2006. november 3. napján került bejegyzésre a cégnyilvántartásba, fő tevékenysége fa, építőanyag, szaniter áru nagykereskedelme, ügyvezetője 2006. november 3-tól 2008. október 13. napjáig **személy 2. neve**, míg 2008. október 13. napjától 2011. december 28. napjáig II.rendű alperes neve II. rendű alperes volt. A korábbiak során a cég tagja volt **személy 1. neve** és **személy 2. neve**, a **A... Kft.** 2007. december 17-től 2009. december 21. napjáig. Jelenleg a cég tagjai: **személy 1. neve**, illetve a **Y... s.r.o. Y.nemzetiségű** cég. Az I. rendű alperes 2011. december 28. napján került felszámolás alá.

A **III. rendű alperes neve Kft. (Cg....)** - III. rendű alperes - 2008. november 7. napján került bejegyzésre a cégnyilvántartásba, főtevékenysége saját tulajdonú ingatlan adásvétele. Ügyvezetője 2008. november 7-től 2010. január 20-ig **személy 2. neve**, majd 2010. január 20-tól II.rendű alperes neve (II. rendű alperes) volt. Tagjai 2008. november 7-től 2010. január 20-ig a **A... Kft.**, illetve **személy 2. neve** voltak, jelenleg a III. rendű alperesi cég tagja a **Y... s.r.o. Y.nemzetiségű** cég.

A IV.rendű alperes neve (Cg....) - IV. rendű alperes - cégnyilvántartási bejegyzésére 2009. december 5... napján került sor, ügyvezetője 2009. december 29-től 2010. január 27-ig **személy 2. neve** volt, a jelenlegi ügyvezetője 2010. január 27. napjától II.rendű alperes neve (II. rendű alperes). A cég tagja 2009. december 29. napjától a **Y... s.r.o. Y.nemzetiségű** cég.

A VIII.rendű alperes neve (Cg.....) - VIII. rendű alperes - 2009. október 1. napján került bejegyzésre a cégnyilvántartásba, főtevékenysége építési projekt szervezése, ügyvezetője 2014. június 25. napjától **személy 3. neve**. A cég tagjai 2013. január 21. napjától **személy 4. neve** és **személy 5. neve**.

A **IX. rendű alperes címe. (Cg.....)** - IX. rendű alperes - 2011. május 17. napján került bejegyzésre a cégnyilvántartásba, főtevékenysége fa, építőanyag, szaniter áru nagykereskedelme, ügyvezetője II.rendű alperes neve (II. rendű alperes), tagja a **Y... s.r.o. Y.nemzetiségű** cég. Kézbesítési megbízottja **személy 1. neve**.

A felperesi cég tulajdonát többek között 18 db ingatlan képezte, 2010. márciusát megelőzően.

A felperes, mint eladó és az I. rendű alperes, mint vevő között a perrel érintett 18 db ingatlan értékesítésére adásvételi szerződések jöttek létre az alábbiak szerint:

- A **1. település neve 1..** hrsz-ú ingatlanra 2010. március 22. napján 5.000.000,- Ft vételáron.
- A **2. település neve 2../34.** hrsz. alatti ingatlanra 2010. május 31. napján 26.900.000,- Ft

vételáron.

- A **2. település neve 3../A/17.** hrsz-ú ingatlanra 2010. július 14. napján bruttó 16.500.000,- Ft vételáron.
- A **2. település neve 3../A/5.** hrsz-ú ingatlanra 2010. július 14. napján bruttó 18.500.000,- Ft vételáron.
- A **2. település neve 3../A/22.** hrsz-ú ingatlanra 2010. július 14. napján bruttó 10.500.000,- Ft vételáron.
- A **3. település neve 4../A/5.** A/9, A/10, A/11., A/12., A/13. hrsz-ú ingatlanokra 2010. július 19. napján 80.000.000,- Ft vételáron.
- A **3. település neve 5../A/25.** hrsz-ú ingatlanra 2010. július **5...** napján 6.000.000,- Ft vételáron.
- A **2. település neve 6...** hrsz-ú ingatlanra 2010. július 19. napján bruttó 56.250.000,- Ft vételáron.
- A **2. település neve 7...** hrsz-ú ingatlanra 2010. július 19. napján bruttó 212.500.000,- Ft vételáron.
- A **2. település neve 5..73.** hrsz-ú ingatlanra 2010. július 19. napján bruttó 250.000.000,- Ft vételáron.
- A **2. település neve 8...** hrsz-ú ingatlanra 2010. július 19. napján bruttó 87.500.000,- Ft vételáron.
- A **4. település neve 9../1/A/2.** szám alatti ingatlanra 2010. május 31. napján 7.800.000,- Ft vételárért.
- A **5. település neve 10...** hrsz-ú ingatlanra 2010. május 31. napján 12.900.000,- Ft vételáron.

Az I. rendű alperes tulajdonjoga valamennyi ingatlanra nézve az ingatlannyilvántartásba bejegyzésre került.

Az I. rendű alperes az ingatlanokat továbbértékesítette a III., IV., V., VI., VII. rendű alperesnek, akik tulajdonjoga szintén bejegyzésre került az ingatlan-nyilvántartásba.

A felperes eladóként a tulajdonát képező alábbi ingóságokra is adásvételi szerződéseket kötött az I. rendű alperesi vevővel:

- 2010. július 14. napján Hünnebeck fűdémzsalu rendszerre bruttó 45.744.500,- Ft vételáron,
- 2009. december 17. napján a Hünnebeck falzsalurendszerre bruttó 23.397.494,- Ft vételáron,
- 2010. augusztus 2. napján az **1...** forgalmi rendszámú egyedi gyártmányú utánfutóra 200.000,- Ft + ÁFA vételáron,
az **2...** forgalmi rendszámú egyedi gyártmányú utánfutóra 200.000,- Ft + ÁFA ,
az **3...** forgalmi rendszámú egyedi gyártmányú utánfutóra 200.000,- Ft + ÁFA ,
a **4..** forgalmi rendszámú Mitsubishi tehergépjárműre 4.000.000,- Ft + ÁFA,
a **5..** forgalmi rendszámú Toyota tehergépjárműre 2.200.000,- Ft + ÁFA ,
az **6..** forgalmi rendszámú Volkswagen személygépjárműre 300.000,- Ft vételáron ,
- 2010. szeptember 2. napján a felperes tulajdonát képező, az adásvételi szerződésben részletezett ingóságokra 8.034.334,- Ft + ÁFA vételáron,
- 2009. december 17. napján a felperes tulajdonában álló Altrand, Bauman horganyzott homlokzati állványrendszerre bruttó 19.360.625,- Ft vételáron.

A felperes az ingatlanok és az ingóságok vételáráról számlákat állított ki az I. rendű alperes felé, az I. rendű alperes azonban a vételárakat közvetlenül a felperes részére nem fizette meg.

A vételár pénzügyi elszámolását felek oly módon kívánták rendezni, hogy az I. rendű alperes, mint tartozásátvállaló a felperessel, valamint a jelen perben nem álló **C.. Kft**-vel, a **D.. Kft**-vel, a **E.. Kft**-vel, és a **F.. Kft**-vel többoldalú tartozásátvállalási megállapodást kötött 2010. november 11. napján, melyben rögzítették, hogy az I. rendű alperes a felperes által kiállított számlák összegét, azaz bruttó 844.894,500,- Ft-ot a felperes részére közvetlenül nem fizeti meg. Az I. rendű alperes vállalta ugyanakkor, hogy egyebek mellett a felperes **pénzügyi intézet neve** Zrt-vel megkötött **1. .** és **2..** számú

hitelszerződéseiből eredő tartozását átvállalja és e tartozásátvállalásra tekintettel a számlák kifizetettnek minősülnek.

A tartozásátvállaláshoz a **pénzintézet neve** Zrt. azonban nem járult hozzá, az I. rendű alperes pedig a tartozásátvállalási szerződés ellenére a felperes **pénzintézet neve** Zrt. felé fennálló tartozását még részben sem teljesítette.

Az I. rendű alperes és a IX. rendű alperes között 2011. május 24. napján négy adásvételi szerződés jött létre a fűdémzsalu-rendszerre br. 48.000.000,- Ft, a Hünnebeck falzsalurendszerre br. 27.000.000,- Ft, egyéb eszközökre és építőipari gépekre br. 27.275.000,- Ft, valamint Altrand, Bauman homlokzati állványrendszerre br. 22.500.000,- Ft vételár kikötése mellett.

A IX. rendű alperes a VIII. rendű alperessel 2012. július 2. napján adásvételi és bérleti szerződést kötött, mely alapján a Hünnebeck falzsalurendszert 16.500.000,- Ft + ÁFA, a fűdémzsalurendszert 29.500.000,- Ft + ÁFA, az Altrand Bauman homlokzati állványrendszert 14.000.000,- Ft + ÁFA vételárért a VIII. rendű alperesnek értékesítette, de egyúttal ugyanezen eszközöket a VIII. rendű alperes a IX. rendű alperes számára bérbe adta 50 hónapra összesen bruttó 68.580.000,- Ft bérleti díjért. A VIII. és IX. rendű alperesek 2012. július 2. napján kompenzációs jegyzőkönyvbe foglalt megállapodást kötöttek és a IX. rendű alperes 76.200.000,- Ft összegű számláját a VIII. rendű alperes által kibocsátott 68.580.000,- Ft összegű számlájába beszámították. A VIII. rendű alperes vállalta, hogy 7.620.000,- Ft-ot 2012. augusztus 2. napján megfizet a IX. rendű alperesnek. Ebből 2012. július 9. napjától július 30. napjáig terjedő időszakban négy alkalommal, alkalmanként 1.905.000,- Ft-os összegeket törlesztett.

A felperes, valamint az I., III., IV. és IX. rendű alperesek képviseletében az adásvételi szerződések megkötésekor egyaránt a II. rendű alperes járt el, a szerződéseket ezen felek képviseletében kölcsönösen a II. rendű alperes írta alá.

A II. rendű alperes, mint a felperesi cég ügyvezetője, a felperes felszámolásának elrendelését követően a Cstv. 31. §-ában foglalt kötelezettségét részben és hiányosan teljesítette, 2011. április 27. napján **könyvvizsgáló neve** könyvvizsgálónak átadta a cég 2010. és 2011-es számláit, a pénztárforgalmat igazoló iratokat, a 2010-es banki kivonatokat, vegyes bizonylatokat, egyszerűsített éves beszámolót, számlánkénti vevő folyószámlát, 2011. évi egyszerűsített éves beszámolót, főkönyvi kivonatot, számlánkénti vevő folyószámlát. A könyvvizsgáló 2011. május 19. napján arról tájékoztatta a felszámolót, hogy a cég kimutatásai, főkönyvi könyvelése, az összeállított egyszerűsített éves beszámolója nem alkalmas a könyvvizsgálat elvégzéséhez. Javasolta a 2010. év újrakönyvelését, a 2011. február 8-ig tartó felszámolás előtti időszak újrakönyvelését, a 2009. évi záró főkönyvi kivonat és beszámoló önrevízióval történő helyesbítését. A könyvvizsgáló 2011. szeptember 2. napján tájékoztatta a felszámolót, hogy a feladatot végrehajtani nem tudta, mert a II. rendű alperes a tiszteletdíját nem biztosította, a cég a 2008-2009. évekre vonatkozó módosított mérlegeit, főkönyvi kivonatait nem adta át, a cég könyvelője a felszámolás előtti „hevenyészett” zárómérleget elvitte. A felszámoló az iratokat **könyvvizsgáló neve** könyvvizsgálótól 2011. szeptember 28. napján vette át. A II. rendű alperes 2011. március 7. napján átadta a felszámolónak a 2005-től 2011. évi bérjegyzékeket, a munkavállalók bérével, adó, járulék fizetésével kapcsolatos iratokat, munkaszerződéseket, jövedelemigazolásokat, a 3542/3. hrsz-ú ingatlanra vonatkozó nyilatkozatot és két adásvételi szerződést.

Az adóhatóság a per 2011. december 13-i megindítását követően bocsátotta a felszámoló rendelkezésére a 84/09. és a 93/09. sorszámú felperes által az I. rendű alperes felé kibocsátott az Altrand-Bauman horganyzott homlokzati állványrendszerről, valamint a Hünnebeck falzsalurendszerről szóló számlákat és az ahhoz kapcsolódó adásvételi szerződéseket.

A felperes az I. rendű alperes felszámolási eljárásába hitelezőként bejelentkezett, az I. rendű alperes felszámolója a felperes hitelezői igényét „f” kategóriában 455.553.119,- Ft illetőleg 200.000,- Ft regisztrációs díj tekintetében 2012. május 31. napján nyilvántartásba vette.

A **pénzintézet neve** Zrt. a felperes felszámolási eljárásába határidőn belül hitelezői igényt nyújtott be, melyben a tartozásátvállalási szerződésben szereplő követelését is érvényesítette.

A felszámoló a **pénzintézet neve** Zrt. hitelezői igényét 670.637,094 Ft erejéig a határidőben bejelentett hitelezői igények között tartja nyilván, ebből 282.307.500,- Ft 49/D. § (1) bekezdése szerinti, míg 336.559.436,- Ft függő követelés.

A felperes, mint adós felszámolási eljárásába bejelentett hitelezői igények teljes összege kb. 1.000.000.000,- forint.

A Szegedi Járásbíróság előtt a II. rendű alperes ellen B.1572/2014. számon hitelezők kielégítésének megghiúsításával elkövetett csődbűncselekmény büntette miatt büntetőeljárás van folyamatban.

Az I. rendű alperes képviselőjében eljáró felszámoló az előzmények ismeretében kezdeményezte jelen pert a tényállásban leírt szerződések érvénytelenségének megállapítása iránt. A felperes jelen per V., VI., VII. rendű alpereseivel szemben előterjesztett keresetétől utóbb elállt, így az ő vonatkozásukban a per megszüntetésre került.

A felperes többször módosított keresetében a felperes és az I. rendű alperes között létrejött adásvételi szerződések érvénytelenségének megállapítását kérte a Ptk. 200. §-ának (2) bekezdése alapján, jogszabályba ütközés okán, valamint a Ptk.221. § (3) bekezdése alapján és jóerkölcsbe ütközés címén. Másodlagosan keresete jogalapját a Cstv. 40. § (1) bekezdés a.), b.) pontjára alapította. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítását az ingatlanok tekintetében a felperes tulajdonjogának visszajegyzését, míg az ingóságok tekintetében azok felperes részére történő birtokba adását kérte. Arra az esetre, ha az I. rendű alperessel szemben a felperesi igény elutasításra kerül, az elutasított követelést a II. rendű alperessel szemben kívánta érvényesíteni kártérítés jogcímén a Gt. 30. § (2), (3) bekezdése, a Ptk. 339. §-a alapján arra hivatkozással, hogy a II. rendű alperes, mint a felperes képviselője, nem a vezető tisztségviselőtől elvárható gondossággal járt el, és ezen magatartásával szándékosan kárt okozott. A III., IV., V., VI., és VII. rendű alperesek, miután nem tulajdonostól vásároltak, tulajdonjogot nem szerezhettek a Ptk. 117. § (1) bekezdése alapján, ezért a felperes kérte ezen alperesek ingatlanra bejegyzett tulajdonjogának törlését. A felperes a VIII., IX. rendű alperesek között 2012. július 2. napján létrejött ingó adásvételi és bérleti szerződés semmisségének megállapítását is kérte, és kérte, hogy a bíróság kötelezze a VIII. és IX. rendű alpereseket a szerződés tárgyát képező eszközök, ingóságok felperes részére történő kiadására. Arra hivatkozott, hogy érvényesen a IX. rendű alperes sem szerezhett tulajdonjogot, így azt nem ruházhatta át a VIII. rendű alperesre, ezen kívül a szerződés a jóerkölcsbe illetőleg jogszabályba is ütközik.

A II. rendű alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta a kereset jogalapját és összecszerúságát. Álláspontja szerint a felperes és az I. rendű alperes között létrejött szerződések érvényesek, az I. rendű alperes a vagyontárgyakat továbbértékesíthette, az ingatlanokat az új vevők birtokba vették, azokon értéknövelő beruházásokat hajtottak végre. Az eredeti állapot helyreállítása ezért már nem is lehetséges. Állította, hogy az ingatlanok vételára kifizetésre került. A II. rendű alperes a szerződéskötések során a felperes és az I. rendű alperes érdekeit szem előtt tartva járt el úgy, hogy a hitelezők érdeke ne sérüljön. Téves az a felperesi állítás, hogy a II. rendű alperes szándékosan okozott volna kárt.

A perben II. rendű alperes járt el a III., IV. és IX. rendű alperesek képviselőjében és a kereset

elutasítását az ő vonatkozásukban is kérte. A IX. rendű alperes képviselőjében arra hivatkozott, hogy az eszközöket jogszerűen vásárolta, azokon tulajdonjogot szerzett, a vételárát megfizette.

A VIII. rendű alperes a felperes keresetét, mint megalapozatlant arra hivatkozással kérte elutasítani, hogy az ő, és az I., valamint IX. rendű alperesek tulajdonosi és ügyvezetői köre között nincs kapcsolat, összefüggés, az ingóságokat valamennyien kereskedelmi forgalomban, jóhiszeműen, ellenérték fejében szerezték. A bérleti díj és a vételár közötti különbséget a IX. rendű alperesnek ténylegesen közvetlenül megfizette.

A Szegedi Törvényszék 6.G.40.089/2014/69. számú 2015. április 29. napján kelt ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság elsődlegesen a Cstv. 40. § (1) bekezdés a.), b.) pontjaira alapított kereseti kérelmet vizsgálta. Megállapította, hogy a felperes a keresetlevelet a felszámolást elrendelő végzés közzétételétől számított 1 éves jogvesztő határidőn belül nyújtotta be a törvényszékre. A 90 napos szubjektív határidő elévülési jellegű, ennek elteltét a bíróság csak hivatalból, elévülési kifogás esetén veheti figyelembe. Mindezek alapján érdemben vizsgálta a törvényi feltételek fennálltát. A felperes és az I. rendű alperes között 2010. március 22. napján, illetőleg az ezt követő időpontokban jöttek létre a felperes által kifogásolt szerződések. A felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem a bírósághoz 2010. szeptember 13. napján érkezett, ezért a Cstv. 40. § (1) bekezdés a.) pontjában említett 5 éven, illetőleg a b.) pontban írt 2 éven belül megkötött szerződések érdemi vizsgálatának akadálya nem volt. Kifejtette, hogy a Cstv. 40. § (1) bekezdés a.) pontja alapján az volt vizsgálandó, hogy az adásvételi szerződések csökkentették-e az adós vagyont. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a szerződések visszterhesek voltak, a kikötött vételár is teljesítésre került a felperes és az I. rendű alperes között létrejött „tartozásátvállalás” megnevezésű megállapodás szerint. Az adós vagyonának csökkenése tehát a szerződések kapcsán nem állapítható meg. A 40. § (1) bekezdés a.) pontjában írt ingyenesség és a szerződéskötés időpontjában fennálló feltűnő értékkülönbség sem áll fenn ugyanilyen indokok mentén, ezért az elsőfokú bíróság a felperes csődtörvényre alapított kereseti kérelmét elutasította. Másodlagosan vizsgálta, hogy a szerződések a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján a nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköznek-e. Utalt arra, hogy a jóerkölcsbe ütközés miatti semmisség megállapítására irányuló kereseti tényállásnak, amennyiben az a Cstv. 40. § (1) bekezdésében foglalt valamelyik tényállási elemét is magában foglalja, olyan egyéb hivatkozást is kell tartalmaznia, amelyből megállapítható, hogy a szerződés tartalma, célja vagy joghatása nyilvánvalóan sérti a társadalom kialakult erkölcsi ítéletét. Jelen esetben ilyen többlet tényállási elemek nem merültek fel, arra a felperes sem hivatkozott, ezért az adásvételi szerződések a jóerkölcsbe nem ütköznek.

A Ptk. 221. § (3) bekezdése kapcsán kifejtette, hogy e jogszabályhely az álképviselőről rendelkezik. A (3) bekezdés azt a sajátos esetet szabályozza, amikor az ügyletkötés során az abban részes felek képviselője ugyanaz a természetes személy, aki egyébként mindkét fél képviselőjére teljes jogosultsággal rendelkezik. A Ptk. 221. § (3) bekezdésébe ütköző szerződés jogkövetkezménye nem az érvénytelenség, hanem ez esetben az álképviselőre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. A szerződések megkötésekor a felperes és az I. rendű alperes képviselőjében aláíró II. rendű alperes eljárására az álképviselő jogkövetkezményei vonatkoznak. Miután az érintett társaságok hosszú ideig nem kifogásolták az ily módon létrejött jogügyleteket, a szerződések érvényesen létrejöttek. A II. rendű alperessel szembeni kártérítési igényt azért találta alaptalannak, mert a szerződések érvényesen létrejöttek, teljesültek, a felperes vagyonában vagyoncsökkenés nem következett be, következésképpen a felperest a II. rendű alperes magatartása folytán nem érte kár.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, az ítélet megváltoztatását, és a felperes keresete szerinti döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg és ebből helytelen jogi következtetést vont le, ítélete megalapozatlan.

A másodfokú eljárásban a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.287/2015/9. számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes és az I. rendű alperes között, felperes tulajdonában álló három (**2. település neve**, 3/A/17., 3/A/5, 3/A/22 hrsz. alatti ingatlanok) ingatlanra vonatkozóan a tulajdon átruházásra irányuló adásvételi szerződések érvénytelenségét megállapítva, az érvénytelenség okát akként küszöbölte ki, hogy az adásvételi szerződéseket érvényessé nyilvánította és az ingatlanok ellenértékeként I. rendű alperest összesen 45.500.000,- forint vételár megfizetésére kötelezte. A további ingatlanátruházási szerződések érvényességének megállapítása okán elrendelte a III. és IV. rendű alperes részítéletben pontosan körülírt ingatlanok tulajdoni illetőségeinek ingatlan-nyilvántartási törlését, egyúttal elrendelte valamennyi ingatlan esetében a felperes egész arányú tulajdonjogának visszajegyzését eredeti állapot helyreállítása címén. Mindezek türése az I., III. és IV. rendű alpereseket külön kötelezte, megkereste egyúttal az illetékes ingatlanügyi hatóságokat, hogy a tulajdonváltást az ingatlan-nyilvántartáson vezessék keresztül. A perrel érintett ingóságokra vonatkozó adásvételi szerződésekkel kapcsolatosan, valamint a II. rendű alperes vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és újabb határozathozatalára utasította.

Az ítélet indokolásában a Cstv. 40. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti megtámadási keresetet vizsgálva elsődlegesen az alperesek elévülési kifogását nem tartotta megalapozottnak. A felperes elleni felszámolási eljárás kezdő időpontja 2011. február 9. napja, melyhez képest a felszámoló a keresetlevelet az I., II. rendű alperesekkel szemben valóban 2011. december 13. napján nyújtotta be a bírósághoz, az az a felszámolás elrendelését követő 90 napon túl, azonban a keresetlevél benyújtása egy éven belül megtörtént, és mivel a felperes ügyvezetője, II. rendű alperes, a felperes iratait nem teljes körűen adta át 2011. április 21. napján **könyvvizsgáló neve** könyvvizsgálónak, akitől az iratokat a felszámoló csak 2011. szeptember 28. napján kapta meg azzal a tájékoztatással, hogy az iratok nem teljes körűek, és a könyvvezetés hiányosságai miatt tevékenységet záró mérleget elkészíteni nem tudja, a felszámoló csak 2011. szeptember 28. napján került abba a helyzetbe, hogy a könyvelés az azt alátámasztó alapbizonylatokat, szerződéseket áttekintve azokból szerződésláncolatokat összeállíthassa, azaz akkor jutottak tudomására a keresetben a felsorolt, az adós által kötött szerződések. Ettől számított 90 napon belül a keresetet előterjesztette, ezért a 2011. december 13. napján a keresetlevélben megjelölt szerződés tekintetében az elévülési kifogás nem megalapozott. Az ítéltábla rögzítette továbbá azt is, hogy 2012. január 31. napján a felperes a keresetet módosította, és további ingóságokra vonatkozóan is kiterjesztette. A keresetmódosítás során maga a felszámoló hivatkozott arra, hogy ezen utóbbi szerződéseket a NAV illetékes adóigazgatósága bocsátotta rendelkezésére. Mivel a könyvvizsgáló sem tudta a tevékenységet záró mérleget összeállítani, annak terjedelme és hiányosságai miatt, így az ítéltábla elfogadta, hogy a felszámoló ezen ingóságok tekintetében kötött szerződésekből, csak a NAV tájékoztatásából értesült, így a keresetmódosítás tekintetében sem tartotta az elévülési kifogást megalapozottnak. A megtámadási keresetet érdemben vizsgálta és a 40. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, hogy jelen esetben az ingatlanokat és az ingóságokat a felperes értékesítette az I. rendű alperesnek, az ingatlanok tekintetében a tulajdonjog átvezetéséhez az ingatlan-nyilvántartási engedélyt a felperes megadta, az ingóságokat pedig az I. rendű alperes birtokába adta anélkül, hogy a szerződések megkötésekor a vételár kifizetésre került volna. A II. rendű alperes az I. rendű alperes képviselőjeként ugyan állította, hogy az adásvételi szerződésekben szereplő vételár kiegyenlítésre került, mert utóbb külön nyilatkozattal az I. rendű alperes átvállalta a felperesnek a **pénzintézet neve** Zrt. felé fennálló tartozását, és így egymással szemben 2010. február 19.-én fennálló követeléseket beszámították. Az ítéltábla rögzítette, hogy a tartozás átvállalása a kötelezetti pozícióban eredményez alanyváltozást, a tartozás átvállalásra irányuló szerződés alanyai a régi és az új kötelezett, azaz a jogosult a szerződés megkötésében nem vesz részt. A szerződés érvényességének a jogosult engedélyezésére vagy hozzájárulására nincs szükség. A jogosult

hozzájárulása nem a tartozásátvállalási szerződés létrejöttéhez, hanem ahhoz szükséges, hogy a már megkötött megállapodás a jogosulttal szemben is hatályos legyen. Ha a jogosult a tartozásátvállaláshoz hozzájárul, a tartozásátvállaló kötelezett helyébe lép, ebből következően a régi kötelezettnek tartozása a továbbiakban a jogosulttal szemben már nem áll fenn. Jelen esetben azonban a II. rendű alperes büntetőeljárás során tett vallomásában elismerte, a **pénzüntézet neve** Zrt. a tartozásátvállaláshoz nem járult hozzá, ezzel a felperesnek a bank felé fennálló tartozása nem szűnt meg - és utóbb sem csökkent, mert az I. rendű alperes a bank felé nem teljesített - így az adásvételi szerződésekben szereplő vételár beszámítás útján történő rendezése folytán az adós vagyonából kikerültek azok a vagyonelemek, amelyek a hitelezők kielégítését szolgálhatták volna, ezért a felperes aktív vagyona csökkent. A Cstv. 40. § (3) bekezdésében foglaltak figyelembe vételével rögzítette, hogy a felperes, valamint az I. rendű alperes között létrejött szerződések ingyenességét és rosszhiszeműségét vélelmezni kell, mert azonos gazdálkodó szervezet befolyása alatt működő gazdálkodó szervezetekről van szó és mindezek alapján megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes között létrejött ingóságokra és ingatlanra vonatkozó szerződések a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja szerint érvénytelenek. Rögzítette, hogy a Cstv. 40. § (1) bekezdése szerinti eredményes megtámadás a szerződések érvénytelenségét eredményezi, a jogkövetkezmények alkalmazása szempontjából ez azt jelenti, hogy a Ptk. 237. § (1), (2) bekezdés szerint kell eljárni és az érvénytelenségi ok következményeit kell alkalmazni.

Az ítéletábra az ingó adásvételi szerződésekkel kapcsolatosan határozata indoklásában megállapította, hogy az érvénytelenség jogkövetkezménye tekintetében - a továbbbruházásokra figyelemmel - a peradatok hiánya miatt nem lehetett döntést hozni. Az I. rendű alperes a felperestől szerzett ingóságokat tovább értékesítette a IX. rendű alperesnek, a tárgyi eszközök egy része a VIII. rendű alpereshez került bérleti szerződéssel vegyes adásvételi szerződés útján. Az ingóságok tekintetében az elsőfokú eljárás során a bíróság a tényállást azonban nem derítette fel, a rendelkezésre álló iratokból nem állapítható meg, hogy a felperes által követelt tárgyi eszközök közül melyek vannak a VIII., és melyek a IX. rendű alperes birtokában. Az ítéletábra előírta továbbá annak felderítését is, hogy az ingóságok mindegyike fellelhető-e, azok milyen műszaki állapotban vannak és milyen értéket képviselnek. E körben további bizonyítási eljárás lefolytatását írta elő az elsőfokú bíróság számára. Vizsgálni kellett még a megismételt eljárásban azt is, hogy a VIII. rendű alperes a tárgyi eszközök tulajdonjogát a Ptk. 118. §-a alapján megszerezte-e. Mindezeket követően, az elsődleges kereset megalapozottságától függően kellett a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak döntenie abban a kérdésben, hogy a II. rendű alperessel szemben a Gt. 30. §-ára alapítva előterjesztett kártérítési igény jogalapja fennáll-e és a kárfelelősség milyen összeg erejéig állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás eredményeként meghozott ítéletével egyetemlegesen kötelezte VIII. és IX. rendű alpereseket, hogy 30 nap alatt adják ki a felperesnek az alábbi ingóságokat:

1. Az I. rendű alperes, mint eladó és IX. rendű alperes, mint vevő között 2011. május 24. napján létrejött adásvételi szerződésben felsorolt Hünnebeck fűdémzsalu-rendszernek az elemeit.
2. az I. rendű alperes, mint eladó és a IX. rendű alperes, mint vevő között 2011. május 24. napján létrejött adásvételi szerződésben megnevezett Hünnebeck falzsalu rendszer elemeit
3. Az I. rendű alperes, mint eladó és a IX. rendű alperes, mint vevő között 2011. május 24. napján létrejött adásvételi szerződésben megnevezett és tételesen felsorolt építőipari eszközöket, gépeket.
4. Az I. rendű alperes, mint eladó és a IX. rendű alperes, mint vevő között 2011. május 24. napján létrejött az adásvételi szerződésben megjelölt Altrand Bauman homlokzati állványzat rendszerelemeit, mint ingóságokat.

Egyetemlegesen kötelezte továbbá a VIII. és IX. rendű alpereseket 3.400.000,- Ft perköltség felperes javára történő megfizetésére.

A bíróság ítélete indokolásában a felperes, továbbá I., III. IV., VIII. és IX. rendű alperesek cégnyilvántartási adatait rögzítette. Felperes esetében külön kitért arra, hogy 2011. február 9-i kezdő időponttal felszámolás alá került. Az ítélet tényállásában ismertette a felperes, és I. rendű alperes, majd pedig az I. rendű alperes és IX. rendű alperes között létrejött ingó-adásvételi szerződéseket, továbbá a IX. rendű alperes, valamint a VIII. rendű alperes között létrejött adásvételi és bérleti szerződést. A felperes által perben megjelölt ingóságok kiadására vonatkozó keresetet a Cstv. 40. § (1) és (3) bekezdésére alapíthatónak találta. Megállapította, hogy az ingóságokat a felperes értékesítette az I. rendű alperesnek és azokat az I. rendű alperes birtokába adta anélkül, hogy a szerződések megkötésekor a vételár kifizetésre került volna. Ezen túlmenően a cégadatokból kitűnik, felperes és I. rendű alperes azonos gazdálkodó szervezet befolyása alatt működő gazdálkodó szervezetek, így a Cstv. 40. § (3) bekezdés 2. fordulata szerint a köztük létrejött szerződések ingyenességét és rosszhiszeműségét vélelmezni kell. A vélelem kiterjed arra is, hogy a felek által kötött ügyletek a hitelezők kijátszására irányultak, a többi hitelező követelésének kielégítési alapját elvonták. E megállapítást a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.287/2015/9. számú az ügyben hozott korábbi részítéletében foglaltakra alapította. A felperes és I. rendű alperes közötti adásvételi szerződések érvénytelensége maga után vonja az ugyanezen ingóságokra vonatkozó I. rendű alperes és IX. rendű alperes között megkötött szerződések érvénytelenségét is. Az I. rendű alperes tulajdonjogot nem szerezhett, és a Ptk.118. § (1) és (2) bekezdésében írt feltételek sem valósultak meg a további alperesek vonatkozásában. Az ingóságokat birtokban tartó VIII. és IX. rendű alpereseknek nincs érvényes jogcímük a birtoklásra, ezért kötelezte őket a bíróság a rendelkező részben részletesen felsorolt ingóságok felperes javára történő kiadására. A bíróság megjegyezte, az ingóságokra vonatkozó ellenértéket azért nem határozta meg, mert ha azok kiadása végrehajtás útján nem lehetséges, úgy a végrehajtási eljárás szabályai szerint van mód értékmeghatározásra a végrehajtási eljárás keretei között. A bíróság ítéletében a felperes által kiadni kért ingóságok tekintetében annyit talált tényállásként megállapíthatónak, hogy azok adásvételi, illetve bérleti szerződések útján a VIII., illetve IX. rendű alperesek birtokában vannak azzal, hogy az ingóságoknak az egyes szerződésekben megjelölt jellemzőin és értékén túl egyéb hitelt érdemlő bizonyítékot, adatot azok állapotára, jelenlegi valós értékére már nem lehet beszerezni.

Az ítélet ellen a VIII. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak részbeni megváltoztatását, marasztalása mellőzését és vele szemben a kereset elutasítását. Az elsőfokú ítéletben felvett tényállást részben iratellenesnek minősítette. Vitatta, hogy abból megállapítható lenne, hogy az ő birtokában vannak a perrel érintett ingóságok. Hangsúlyozta, hogy a II. rendű alperessel egyező előadást tettek arra vonatkozóan, hogy az ingóságok teljes körűen a IX. rendű alperes birtokában vannak, részben az I. rendű alperessel kötött adásvételi szerződés folytán, részben pedig azért, mert a VIII. rendű alperestől a IX. rendű alperes visszabérelte azok egy részét. Hangsúlyozta, a VIII. rendű alperesi társaságot nem lehet olyan ingóságok kiadására kötelezni, melyek nincsenek a birtokában. Az ítélet rendelkező részének 3. pontjában ezen túl olyan ingóságok kiadására is kötelezte a bíróság őt, melyek soha, semmilyen jogcímen egyáltalán nem kerültek a birtokába. Kérte figyelembe venni a 2016. január 6. napján készült leltárt, mely tételesen tartalmazza, hogy a IX. rendű alperes birtokában pontosan mely eszközök vannak. Ennek hitelességét I. rendű alperes volt törvényes képviselőjeként a II. rendű alperes is megerősítette. Hangsúlyozta, a tényállás felderítése és a bizonyítási teher a felperesre hárult, hiányolta továbbá az elsőfokú ítéletből, hogy az nem adja indokát a 2012. július 2-i, VIII. és IX. rendű alperes között megkötött szerződéssel a Ptk. 118. §-a alapján miért nem szerezhett tulajdonjogot a VIII. rendű alperes. E körben sérelmezte, hogy az általa felajánlott tanúbizonyítást az elsőfokú bíróság mellőzte. Továbbra is állította, hogy a régi Ptk. 118. §-ában foglalt feltételeknek a VIII. és IX. rendű alperes

által megkötött jogügylet megfelel. Kérte továbbá figyelembe venni az elsőfokú eljárás során már előterjesztett elévülési kifogását is, melyet arra alapított, hogy a Cstv. 40. § (1) bekezdésében rögzített megtámadási határidő az elsőfokú ítélettel elbírált kereset tekintetében eltelt. A Hünnebeck falzsalu-rendszer és az Altrand Bauman horganyzott homlokzati állványrendszer vonatkozásában a felperesi kereset elkészült, az a Cstv. 40. § (1) bekezdésében előírt 90 napos szubjektív határidőn túl került előterjesztésre.

Az V. és VI. rendű alperesek a másodfokú eljárásban előterjesztett beadványaik szerint kérték figyelembe venni, hogy a részítélet az ő vonatkozásukban előterjesztett kereseteket már jogerősen elbírált, az anyagi jogerő alapján a jogerős részítélethez a bíróság kötve van. Kérték, hogy az ítéletábra állapítsa meg az anyagi jogerő beálltát a részítélet vonatkozásában és kizárólag a VIII. rendű alperesi fellebbezés tekintetében bírálja el másodfokon az ügyet.

A VIII. rendű alperes fellebbezése **túlnyomórészt alapos.**

A felperes perbeli, még elbírálandó keresete a felszámolás alá kerülését megelőzően I. rendű alperessel kötött, ingóságokra vonatkozó adásvételi szerződések Cstv. 40. § (1) bekezdése szerinti érvénytelenségének megállapítására irányult, jogkövetkezményként valamennyi szerződés kapcsán az eredeti állapot helyreállítását kérte. Látszólagos keresethalmazatban a II. rendű alperes vezető tisztségviselői felelősségének megállapítására is indítványt tett a Cstv. 33/A. § alapján.

Az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét követő másodfokú eljárásban az ítéletábra a Gf.III.30.287/2015/9. számú részítéletével a per tárgyát képező ingatlanokról már jogerősen döntött. Az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a kereseti kérelemnek megfelelő rendelkezéseket hozott. Az ítéletábra megállapíthatónak találta valamennyi szerződés esetében a Cstv. 40. § (1) bekezdés a.) pontja szerinti érvénytelenséget. A részítélet a perrel érintett ingóságok tekintetében azonban hatályon kívül helyező rendelkezést tartalmazott, melynek következtében az elsőfokú bíróságnak e körben meg kellett ismételnie az eljárást és új határozatot kellett hoznia, és mivel közbenső ítélet az ingóságokra vonatkozóan nem született, ezért a kereset jogalapjáról is döntenie kellett. Az elsőfokú bíróság a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felperes és I. rendű alperes ingóságokra vonatkozó szerződéseknek érvénytelenségét helyesen állapította meg.

A Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja szerint a tudomásszerzéstől számított 90 napon, de legfeljebb a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított egy éves jogvesztő határidőn belül a hitelező - vagy az adós nevében a felszámoló - a bíróság (6. § (1) bekezdés) előtt keresettel megtámadhatja az adósnak a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző 5 éven belül és azt követően megkötött, az adós vagyonának csökkenését eredményező szerződését vagy más jognyilatkozatát, ha az adós szándéka a hitelező vagy a hitelező kijátszására irányult és a másik fél erről a szándékról tudott, vagy tudnia kellett. A (3) bekezdés szerint, ha az adós a többségi befolyás (Ptk. 685/B. §) alatt álló gazdálkodó szervezet, továbbá, ha a gazdálkodó szervezet a tagjával, vagy vezető tisztségviselőjével, vagy annak hozzátartozójával köt szerződést, az (1) bekezdés a) és b) pontjának alkalmazásában a rosszhiszemőséget illetően az ingyenességet vélelmezni kell. Ugyancsak vélelmezni kell a rosszhiszemőséget és az ingyenességet az egymással közvetlen vagy közvetett összefonódásban nem álló, de azonos személy vagy gazdálkodó szervezet befolyása alatt működő gazdálkodó szervezetek egymás közötti szerződéskötése esetén.

A VIII. rendű alperes elévülési kifogása tárgyában az ítéletábra fenntartja a Gf.III.30.287/2015/9.

számú végzésben kifejtett álláspontját, azaz figyelemmel arra, hogy a felperes felszámolása kezdő időpontját (2011. február 9. napját) követően egy éven belül a VIII. rendű alperessel szembeni követelését előterjesztette (2012. január 31.) és mert az iratok átadására a II. rendű alperes, mint vezető tisztségviselő részéről késedelmesen és hiányosan került sor, és ezen kereset módosításra a NAV-tól kapott tájékoztatás nyomán és ahhoz képest 90 napos szubjektív határidőn belül sor került, ezért a kereset elkésztetnek nem minősül.

Az ítéletábra fenntartja továbbá álláspontját a felperes és I. rendű alperes közötti szerződések tekintetében a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja figyelembe vételével kifejtett indokaiban foglaltakra.

A tényállásból megállapítható, hogy az ingóságokra kötött adásvételi szerződések alapján azok I. rendű alperes részére történő birtokba adása megtörtént, de a vételár kifizetésére ténylegesen a felek között nem került sor. A II. rendű alperes, mint az I. rendű alperes volt törvényes képviselője állította, hogy az ellenérték kiegyenlítésre került, mert az I. rendű alperes átvállalta a felperes **pénzügyi neve** Zrt. felé fennálló tartozását. A bank azonban a tartozásátvállaláshoz nem járult hozzá, a felperes bankkal szembeni tartozása így nem szűnt meg. Az ingóságok, mint a felperes korábbi vagyonelemei azonban kikerültek a felszámolási vagyontól, ez pedig aktív vagyonsökkenést jelent. A peradatokból megállapítható ezen túlmenően, hogy a felperes az I. rendű alperes ugyanazon gazdálkodó szervezet befolyása alatt működő cégek, így a Cstv. 40. § (3) bekezdés értelmében a szerződéskötéshez kapcsolódó rosszhiszeműséget vélelmezni kell. Azaz a felperes és az I. rendű alperes közötti ingóadásvételi szerződések érvénytelenek.

A perrel érintett ingóságok esetében is a felperes az érvénytelenség jogkövetkezményeként az eredeti állapot helyreállítását kérte, tehát az ingóságok részére történő fizikai kiadását. Az ingóságokat azonban a tényállásban részletezettek szerint az I. rendű alperes a IX. rendű alperesre négy külön szerződéssel átruházta, majd pedig a IX. rendű alperes ezek közül további tételeket a VIII. rendű alperesre ruházott át, és visszábelte a VIII. rendű alperestől. A felperes és az I. rendű alperes közötti szerződések az eredményes szerződésmegtámadás folytán csak úgy mint az ingatlan adásvételek, a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pontja alapján érvénytelenek, ennek következményeként az I. rendű alperes tulajdont nem szerzett, így a „nemo plus iuris” jogelvből elvából adódóan a IX. rendű alperes felé az ingóságok tulajdonjogának átruházására nem volt jogi lehetősége (Ptk. 117. § (1) bekezdés). Jogi tartalma szerint ez az adásvételi megállapodás lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződés, mely a Ptk. 227. § (2) bekezdése értelmében semmis. Ebből következően az I. rendű alperes és a IX. rendű alperes ingóátruházási szerződései is érvénytelenek.

A IX. rendű alperes a VIII. rendű alperessel az ingóságok egy részére további adásvételi szerződéseköt kötött.

A VIII. rendű alperes védekezése szerint az így birtokába került ingóságok kiadására azért nem kötelezhető, mert rá a Ptk. speciális szabályai vonatkoznak, melyek lehetővé teszik a nem tulajdonostól történő tulajdonszerzést is. A Ptk. 117. § (1) bekezdése e körben úgy rendelkezik, hogy főszabály szerint átruházással - ha a törvény kivételt nem tesz - csak a dolog tulajdonosától lehet a tulajdonjogot megszerezni. Kivételes szabály a Ptk. 118. § (1) bekezdése, mely szerint kereskedelmi forgalomban eladott dologon a jóhiszemű vevő akkor is tulajdonjogot szerez, ha a kereskedő nem tulajdonos. A perbeli esetben azonban az értékesítés nem kereskedelmi forgalomban történt, mivel az IX. rendű alperesi cég saját építőipari főtevékenységéhez használt, ahhoz elengedhetetlenül szükséges eszközöket, kellékeket adott el a VIII. rendű alperes részére, majd pedig azok visszábelésére éppen azért került sor, hogy a gazdasági tevékenységét ezekkel folytatni tudja. A IX. rendű alperes nem tekinthető kereskedői forgalmazónak, és nem kereskedelmi tevékenység körében, haszonszerzés céljából értékesítette az ingóságokat a VIII. rendű alperes részére, hanem saját pénzügyi problémáinak áthidalása érdekében került erre sor.

A Ptk. 118. § (2) bekezdése kereskedelmi forgalmon kívül egy további, másik is lehetőséget biztosít a nem tulajdonostól történő tulajdonjogszerzésre. Ebben az esetben az szerez tulajdonjogot, aki a dolgot jóhiszeműen és ellenszolgáltatás fejében olyan személytől szerzi meg, akire azt a tulajdonos bízta. A perbeli esetben az I. rendű, valamint a IX. rendű alperes azonban nem tekinthető olyan személynek, akikre az ingóságokat a felperes, mint tulajdonos rábízta volna. A VIII. rendű alperessel közvetlen szerződéses kapcsolatban a felperes nem is állt. A tényállásból következően az ő viszonylatukban a megőrzési célú „rábízás” fel sem merülhet. A VIII. rendű alperes jóhiszeműsége pedig nem igazolt, ugyanis a megszerzett ingóságokat nem saját maga kívánta felhasználni, hanem azokat a felperessel és az I. rendű alperessel összefonódásban álló IX. rendű alperesnek azonnal visszaadta (tényleges birtokba adással), de a vételár kifizetése nélkül. A VIII. rendű alperes a jóhiszemű eljárást kétségessé tevő megállapodást kötött IX. rendű alperessel, nyilatkozatuk szerint ugyanis a vételárat nagyobb részben „beszámítással” rendezik. A szerződés ezen elszámolási elemei kétségessé teszik a szerződő felek jóhiszemű eljárását, színlelésre engednek következtetni annak érdekében, hogy az értékes építőipari eszközök tulajdonjoga kikerüljön a IX. rendű alperes vagyoni köréből amellet, hogy a birtoklásra és további használatukra a lehetősége mégis megmaradjon. Mindezt annak ismeretében tették a felek, hogy a felperes ekkora már nyilvánvalóan fizetéképtelenné vált, ellene felszámolás indult, így végső soron a felszámolási vagyomból kívánták kivonni a több millió forint értékű építőipari eszközöket. Mindezen perbeli körülményekre tekintettel az ítéltábla a Ptk. 118. § (1) és (2) bekezdésben rögzített konjunktív feltételek hiányában a VIII. rendű alperes nem tulajdonostól történő tulajdonszerzésre való hivatkozását sem találta megállapíthatónak a perrel érintett ingóságok vonatkozásában, azaz a IX. rendű alperes tulajdonátruházásra a VIII. rendű alperessel kötött szerződése is lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződések, azaz érvénytelen szerződések, így a VIII. rendű alperes tulajdonjogot nem szerzett az ingóságokra.

A VIII. és IX. rendű alperes között megkötött szerződéssel érintett ingóságok körét illetően helytálló a VIII. rendű alperesi fellebbezés, a feltárt tényállás szerint a Hünnebeck földmzsalu, falzsalu, valamint az Altrand Bauman állványrendszereken kívüli további egyéb ingóságokra e felek adásvételi szerződése nem terjedtek ki. Helyes továbbá a VIII. rendű alperes azon fellebbezési hivatkozása is, hogy az ingóságok a bérleti szerződéssel leplezett módon ténylegesen a IX. rendű alperes birtokában maradtak. A VIII. rendű felperes így sem tulajdonosnak, sem pedig birtokosnak nem tekinthető, ebből következően felperes felé az ingóságok kiadására nem kötelezhető. Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alkalmazásával részben megváltoztatta, és az ingóságok kiadására kötelezést a VIII. rendű alperes esetében mellőzte, míg a IX. rendű alperessel kötött érvénytelen adásvételi és bérleti megállapodásban foglalt ingóságok tekintetében annak tűrésére kötelezte, hogy a IX. rendű alperes azokat közvetlenül a felperes részére adja ki.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek kiadandó ingóságok értékét tételesen nem határozta meg, de ez jelen esetben nem akadályozta az ítélet végrehajtásának. Az ingóságokra vonatkozó - felperes és I. rendű alperes közötti - négy szerződés érvénytelensége okán az eredeti állapot természetbeni helyreállításának, mint jogkövetkezménynek elmaradása esetén az I. rendű alperesnek keletkezik fizetési kötelezettsége felperes felé. Azonban az I. rendű alperes is felszámolás alatt áll, egyúttal a felperes felé 755.035.829,- forint összegű hitelezői igényt már bejelentett. Ennek részét képezi 85.935.829,- forint összegben az ingóságok jelen perben egyezően megjelölt értéke. A hitelezői igényt a felperes nyilvántartásba vette, visszaigazolta. Ha az ingóságok közül a felperes részére valamelyik átadására kerül sor, úgy a hitelezői igény módosulhat. Mindez azt is jelenti, hogy ha az

ingó kiadás - akár végrehajtási eljárás keretében - a IX. rendű alperessel szemben eredményre nem vezet, úgy jelen per alapján a IX. rendű alperes az ingóságok értékének felperes javára való megfizetésére nem is lenne kötelezhető, így azok tényleges értékének meghatározása, és IX. rendű alperes vagylagosan pénzfizetésben való marasztalása a perbeli többlettényállásra figyelemmel szükségtelen.

A felperes az I. rendű alperessel, mint vezető tisztségviselővel szembeni kártérítés megállapítása iránti keresetét másodlagosan az érvénytelenségi kereset elutasítása esetére terjesztette elő a látszólagos káresetthalmazat alternatív elemeként. Felperes elsődleges keresete azonban eredményre vezetett az érvénytelenség kapcsán, ezért helyesen utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a vezetői felelősség tekintetében előterjesztett kereset érdemi elbírálására már nem volt szükség (Legfelsőbb Bíróság (Kúria) 2/2010/. (VI.28.) PK vélemény, BH 2012/291. számú eseti döntés). Az ezzel kapcsolatban az elsőfokú ítéletben kifejetett jogi álláspontra vonatkozóan fellebbezés már nem is irányult, ezért e tekintetben az ítéletáblának nem kellett döntenie.

Az V. és VI. rendű alperesek másodfokú eljárásban előterjesztett észrevételei vonatkozásában megjegyzi az ítéletábla, hogy az őket érintő ingatlanokra vonatkozóan a Szegedi Ítéletábla Gf.III.30.287/2015/9. számú részítélete jogerős döntéseket tartalmaz, a kizárólag ingóságok kiadása tárgyában folytatódó perben meghozott újabb ítélet rendelkezései őket nem érintik, azok rájuk már terjednek ki.

Az ítéletábla az elsőfokú ítélet kapcsán észlelte, hogy a bíróság a gépjárművekre vonatkozó kereseti kérelemről a rendelkező részében nem határozott, és ezek jogi sorsára az indokolásban sem tért ki. A felperes keresetét a másodfokú eljárás során tartott tárgyaláson tett nyilatkozatával ezekre vonatkozóan továbbra is fenntartotta, így tekintve, hogy e kereseti kérelemről ítéleti rendelkezés nem született, az ítéletábla a Pp. 213. § (1) bekezdés lényeges eljárási szabályának megsértését állapította meg. Ez tette szükségessé, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét csak részítéletnek tekintse (Pp. 213. § (2) bekezdés), és a perrel érintett két tehergépjárműre, egy személygépjárműre, és három utánfutóra vonatkozó, azok kiadását is célzó kereset tárgyában az elsőfokú bíróságot az eljárás folytatására utasítsa (Pp. 252. § (2) bekezdés).

A megismételt eljárásban tisztázandó az, hogy a gépjárművek a IX. rendű alperes birtokában vannak-e.

A VIII. rendű alperessel szembeni ingó kiadás tárgyában előterjesztett kereset nem tekinthető megalapozottnak, ezért VIII. rendű alperes az elsőfokú eljárásban érdemben nem lett pervesztes, így a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján felperes felé elsőfokú perköltség fizetésre sem kötelezhető, az ezzel kapcsolatos elsőfokú ítéleti rendelkezést az ítéletábla mellőzte. A VIII. rendű alperesi fellebbezés az ingó kiadási kötelezettséggel kapcsolatban eredményre vezetett, ugyanakkor szükséges volt a tulajdonossá nem vált VIII. rendű alperes tűrésre kötelezése, így az ítéletábla a másodfokú eljárásban a felperes és VIII. rendű alperes egyenlő arányú pervesztességéből indult ki a költségek viselésének megosztása során. Ennek

megfelelően a le nem rótt fellebbezési illetéket egyenlő arányban kell utólag, külön felhívásra az állam részére e feleknek megfizetniük (6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdés, 15. § (1), (3) bekezdés), további másodfokú eljárási költségeiket pedig maguk kötelesek viselni (Pp. 81. § (1) bekezdés).

Szeged, 2016. november 10. napja

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.. Dobler László s.k.. Béri András s.k.
a tanács elnöke előadó bíró táblabíró